

R.K. Parochie H. Norbertus

Kerstcollecte in de Petrus- en de Willibrorduskerk

Kerstcollecte

Sander heeft onze parochie om hulp voor het ontwikkelen van het onderwijs gevraagd. Bij de scholen die gerund worden door de salesianen, door Maryknoll (een katholieke Amerikaanse missie-organisatie) en het aartsbisdom Gulu, zijn vooral Oegandese leraren in dienst. Er zijn plannen om vluchtelingen in drie jaar tijd op te leiden tot leraren die onderwijs in het kamp kunnen geven. Daarmee kunnen ze in hun eigen levensonderhoud voorzien. Voor 5.000 euro kunnen tien vluchtelingen een heel jaar naar school. Onze kerstcollecte 2018 willen we besteden aan dit project van Sander Kessler. Hij heeft contact met veel collega's in ons bisdom, staat goed bekend en heeft beloofd ons te blijven informeren over de voortgang van deze studenten.

Sander over Kerstmis

"Wanneer wij in Nederland Kerstmis vieren, denken wij aan gezelligheid, aan samen met onze familieleden lekker en goed eten. Maar er zijn mensen in de wereld die door geweld geen mogelijkheid meer hebben om met hun dierbaren aan een goed gedekte tafel te genieten van elkaars aanwezigheid. Kerst is het feest dat juist een kind het verschil maakte in de wereld door onbevange, open en eerlijk Gods liefde onder ons te brengen. Dit kind had God ons beloofd; het draagt dan ook de naam Emmanuel, 'God met Ons'. Kerstmis is het feest dat God zich openbaart in een Kind, zijn Zoon, die ons de weg wijst naar Gods Liefde.

Ik wens u een mooie kerst toe. Wanneer u met elkaar het glas heft op een Zalig Kerstfeest, denk dan ook aan hen die dit niet kunnen."

Pastoor Barberien:

"Ik bewonder Sander om zijn geweldige inzet voor de mensen en in het bijzonder de kinderen in het vluchtelingenkamp. De verhalen die hij me vertelt, zijn van de ene kant ongelooflijk triest maar ook bijzonder mooi. Want de veerkracht en het gelovig vertrouwen van deze mensen is uitermate groot. Sander heeft zijn eigen volk, zijn eigen familie achtergelaten om ver weg in zeer erbarmelijke omstandigheden anderen nabij te zijn. Vaak is hij de enige die een beetje troost kan bieden. Hoe mooi zou het zijn als wij met zijn allen dat werk van Sander eens een extra impuls zouden geven. Daarom is de collecte van Kerstmis volledig bestemd ter ondersteuning van Sander. Leerkrachten opleiden is dé sleutel om al die kinderen in het vluchtelingenkamp via onderwijs een nieuwe toekomst te geven. Dáár gaat het om met Kerstmis: het Kind en alle kinderen in liefde welkom heten!"

Wanneer er geen hulp is...

In 2013 brak er in Zuid-Soedan een burgeroorlog uit, nadat de huidige president zijn voormalige vicepresident ervan beschuldigd had een staatsgreep voor te bereiden. De strijd kostte tienduizenden het leven en meer dan twee miljoen mensen sloegen op de vlucht. Velen zochten een goed heenkomen in Noord-Oeganda, ten zuiden van Soedan, waar de VN twee vluchtelingenkampen inrichtte. Aan een derde was grote behoefte maar daarvoor was geen budget.

Derde kamp

Wat te doen als de nood erg hoog is en er nog dagelijks honderden vluchtelingen aankomen? De in Oeganda aanwezige kerken zetten een derde kamp op, 40 km breed en 50 km lang. Op het moment van schrijven van dit artikel wonen er al 141.000 vluchtelingen. 80% van de populatie is jonger dan dertien jaar. Veel jongeren hebben geen ouders meer. Ze zijn getraumatiseerd door de gruwelijkheden van de oorlog tussen overheid en rebellen en uit wanhoop gevlucht. Soms moesten ze honderden kilometers te voet afleggen, op zoek naar vrede en rust in Oeganda.

Immaculate vluchtte met haar familie. Toen ze bijna bij de grens waren, vielen ze in handen van rebellen. Voor haar ogen werden haar ouders, broertjes en zusjes vermoord. Daarna werd ze door tien rebellen verkracht. Nu woont ze in het kamp met haar zoon-tje, dat na die verkrachting is geboren.

Immaculate en haar zoon-tje rekenen op ons zodat ze hun leven weer kunnen opbouwen!

Taakverdeling

De rooms-katholieke, de anglicaanse, de lutherse en de pinksterkerk hebben besloten samen te werken om de stroom vluchtelingen op te vangen. In april 2017 is het kamp in gebruik genomen. De samenwerkende kerken hebben de taken verdeeld. Zo is de lutherse kerk verantwoordelijk voor ontvangst en registratie van de vluchtelingen. De anglicaanse kerk heeft enkele scholen, ziekenhuizen en waterpunten. De pinksterkerk heeft drie schooltjes en verdeelt het voedsel. De rooms-katholieke kerk beheert vijf basisscholen, vijftien kerken, vier ziekenhuizen, dertig waterpunten en de eerste beroepsopleiding in het kamp. Wanneer een vluchteling in het kamp aankomt en geregistreerd is, krijgt hij een zeiltje met twintig palen om een hutje te bouwen.

Diaken Sander Kessler

Een van de werkers in dit kamp is een Nederlandse missionaris, Sander Kessler, die gestudeerd heeft aan het Sint-Jancentrum in Den Bosch. Vóór het seminarie heeft hij de opleiding tot leraar afgerond. Sinds 2012 is hij werkzaam in Oeganda. Hij is medeverantwoordelijk voor de ontwikkeling van het onderwijs in het kamp.

Sander zegt het volgende over zijn ervaringen: "Werken in dit kamp is geen gemakkelijke klus, maar wel dankbaar. De verhalen die de jongeren met me delen over hun ervaringen in Zuid-Soedan, zijn choquerend. Ik zou kunnen vertellen hoe jongeren hebben gezien dat hun ouders voor hun ogen zijn vermoord. Eerlijkheids-halve moet ik zeggen dat het niet altijd gemakkelijk is hun leed aan te horen. Het enige wat ik dan kan doen, is samen met hen huilen en mijn schouder aanbieden. Daarna kijken we hoe we kunnen samenwerken aan de opbouw van iemands leven. Het geeft moed als je ziet hoe veerkrachtig ze zijn, hoe ze zich willen richten op een betere toekomst.

Robbert werd zowel door de rebellen als het leger gezien als tegenstander. Hij is op een avond in een gat gegooid en levend begraven. Daarna is er op hem geschoten en heeft hij honderd stokslagen gekregen, terwijl hij hoorde hoe zijn vrouw onderhanden werd genomen. Nu vertegenwoordigt hij als voorzitter alle vluchtelingen in het kamp.

Op een dag kwam een nieuwe lading vluchtelingen naar het kamp. Er bleken tien rebellen tussen te zitten die op hem geschoten en hem geslagen hadden. Ze vroegen om toegelaten te worden tot het kamp. Robbert heeft het hun vergeven en hen toegelaten. Waarom? Zijn antwoord is: als ik nu wraak zou nemen, zou de oorlog doorgaan.

Alleen vergeving brengt vrede en schept kansen voor een gezamenlijke toekomst!

Bij dit werk denk ik vaak aan de woorden van Moeder Teresa: 'Ook al is al het werk dat ik doe maar een druppeltje in een grote oceaan, zonder dit druppeltje was de oceaan een druppeltje kleiner.' Ik ben niet in staat alle jongeren te helpen, maar waar ik kan, wil ik een bijdrage leveren. De meeste jongeren, zo niet alle, hebben geen baan, geen uitzicht. We hebben gebrek aan zoveel dingen: werk, school, medisch personeel etc. Maar we streven ernaar dat de jongeren hun tijd in dit kamp zinvol besteden. We richten ons daarom op twee speerpunten: traumaverwerking en zelfredzaamheid."